

KOIRAT SYÖVÄT KOIRAA- KARMEA TODELLISUUS

Pohjois- Amerikassa on meneillään vähittäiskaupan ja kulutuksen laskusuhdanne. Kuitenkin, kun monilla muilla aloilla kuluttajien ostohalukkuus ja -kyky on laskussa, kekseliäimmät yritykset ovat huomanneet että lemmikkejään palvovat omistajat eivät voi kieltää niiltä oikeastaan mitään. Tulokset tästä palvelusta ovat nähtävillä lemmikeille suunnattujen tuotteiden kuten lelujen, tarvikkeiden ja ruokien valikoiman räjähdysmäisessä kasvussa. Itse asiassa, lähikauppojen tuottavimmat myyntiartikkelit eivät tosiaankaan löydy lihatiskiltä, vaan lemmikkieläinosastolta.

Nykypäivät sivistyneet lemmikkien omistajat ovat enenevässä määrin nirsoja sen suhteen, mitä he lemmikeilleen syöttävät. Valmistajat ovat reagoineet tähän tuomalla kysyntää vastaavan määrän erilaisia tuotteita. Markkinointilauseet kuten "tasapainoitettu", "täydellinen" ja "luonnonmukainen" ovat sotkemassa muonapakkausten etikettejä kun vain muutama vuosi sitten niissä vain todettiin muonan olevan "maistuva" tai että "lemmikkisi rakastaa tätä". Kuinka paljon sitten tietoisuutemme sen suhteen, mitä koirillemme syötämme, on todellisuudessa lisääntynyt?

Mainonnassa ja tuoteselosteissa käytettävä kieli on kaikkea muuta kuin selvää ja syyt tähän voivat olla synkempiä kuin kukaan voisi uskoa.

Suurin osa koiranruokaa valmistavista yrityksistä on erilaisten kansainvälisten monialayritysten omistamia sisaryhtiöitä. Monialayritysten, jotka tuottavat tonneittain ihmisravinnon sivutuotteena syntyvää jätettä päivittäin. Tämän muuten roskiin joutuvan materiaalin hyväksikäyttö on tietenkin hyvä asia, sekä ekologiselta että liiketaloudelliselta kannalta katsottuna, mutta onko se hyvä asia lemmikillesi?

Viime vuosina on vähitellen ilmestynyt useita artikkeleita, jotka kertovat tästä kustannustehokkuuden tavoittelemisesta hieman enemmän. Nämä artikkelit kuvailevat miljoonien dollarien teollisuutta, jolla on lähes täydellinen itsehallinto ja joka on valmis menemään miltei kuinka pitkälle tahansa taloudellisen tuloksensa optimoinnissa.

Varmasti tuskallisin hetki jokaisen lemmikin omistavan elämässä on se viimeinen yhteinen matka. Teet vaikean päätöksen antaessasi eläinlääkärin huolehtia rakkaan lemmikkisi maallisista jäännöksistä luottaen siihen, että asiasta huolehditaan sen ansaitsemalla kunnioituksella.

Nykypäivänä monet yhdysvaltalaiset eläinklinikat käyttävät palvelua, joka noutaa lopetetut eläimet klinikalta. Se mitä noutopalvelu niille tekee, ei enää ole eläinlääkäriaseman huolena.

"Klinikoilla ja eläinsuojissa lopetetut kissat ja koirat myydään renderointilaitoksille, renderoidaan muun materiaalin joukossa ja myydään sitten eläinruokateollisuuden jatkokäsittelyyn. Eräskin pienikokoinen renderointilaitos Quebecissä renderoi 11 tonnia koiria ja kissoja- vain Ontarion alueelta kerättyinä. Suuri osa näistä renderointilaitoksista sijaitsee juuri Quebecissä, jonka Maatalousministeriö kertoi minulle, että "kissoilta ja koirilta ei poisteta turkkeja" ja että " kuolleita eläimiä keitetään yhdessä sisäelinten, luiden ja rasvojen kanssa 115 celcius- asteessa 20 minuutin ajan". Eräs laaja- alaisimmista ja suurimmista Yhdysvalloissa toimivista lemmikkieläinruokatehtaista käytti renderöityjä koiria ja kissoja vuosien ajan ja

tiedon vuotaessa julkisuuteen kielsi olevansa tietoinen asiasta" ~Anna Martin, Natural Pet- lehden päätoimittaja

Niin vaikeaa kuin kenties tätä on uskoakin, miljoonia kuolleita amerikkalaisia koiria ja kissoja renderöidään vuosittain tehtaissa ympäri Pohjois- Amerikkaa.

Eileen Layne Kalifornian Eläinlääketieteellisestä yhdistyksestä kertoo, että "Kun lemmikkieläinmuonapakkauksen tuoteseloste sisältä liha- tai luujauhoa, se on juuri sitä- keitettyjä eläimiä, mukaanlukien koiria ja kissoja. Auton alle jääneet eläimet, teurastamojen hylkäämät ruhot ja teurastamoon sairaskuljetuksen toimesta maataloilta haetut eläimet- kaikki nämä ovat hyväksyttäviä lemmikkieläinten rehun raaka- aineita nk. 4D- säännön mukaisesti. 4D- sääntö lyhykäisyydessään tarkoittaa - diseased, disabled, dead and dying. Sairas, vammaisen, kuollut tai kuolemassa. Steroidit, antibiootit, loishäätölääkkeet, kasvuhormonit, eläimen sairauden hoitoon käytetyt laakkeet- nämä kaikki päätyvät luonnollisesti myös lopputuotteeseen- renderöityyn massaan.

Päivittäistavarakaupoista tuleva, viimeisen myyntipäivänsä ohittanut liha päätyy myös samaan kattilaan. Kuten myös niitä suojaavat styrox- ja kelmupakkausmateriaalit. Lopetettuja eläimiä kohtaavan moraalittomuuden lisäksi mukana seuraa myös lukematon määrä sisällysluetteloissa mainitsemattomia kemikaaleja.

Renderöintilaitoksilla ei ole edes aikaa poistaa vihreitä muovipusseja, joihin lopetetut eläimet on kääritty, puhumattakaan vaikkapa punkkipannoista. Luonnollisesti myös eläimen lopetukseen käytetyt kemikaalit päätyvät samaan soppaan. Minnesotan Yliopiston julkaiseman " Facts of Sodium Pentobarbital in Rendered Products"- tutkimuksen mukaan sodium pentobarbital, barbituraatti jota yleisimmin käytetään eläinten lopettamiseen, "selviytyi renderöinnistä hajoamatta". Sisäisesti nautittuna sodium pentobarbitalin on osoitettu aiheuttavan maksan ja munuaisten vaurioita sekä munuaisten vajaatoimintaa.

Koiranruokavalmistajat väittävät, että näiden kemikaalien pitoisuudet valmiissa tuotteessa ovat niin pieniä, etteivät ne aiheuta haittaa mutta eivät ota mitään kantaa kumulatiiviseen vaikutukseen, kun eläin syö samaa muonaa vuosikaudet. Ennen lihan saapumista renderöintilaitokseen, se on saanut jo roiman annoksen kemikaaleja. Hallituksen määräysten mukaan kaikki teurastamoiden hylkäämä liha tulee denaturoida- eli käsitellä kemikaaleilla ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi. Kandassa denaturointiin käytettävä kemikaali on nimeltään Birkolene b.

Natural Pet- julkaisussa Anna Martin kirjoittaa: "Kanadan Maa- ja metsätalousministeriön mukaan tämä kemikaali ei ole korvattavissa millään muulla vastaavalla tuotteella." Yhdysvalloissa taas on hyvinkin useita eri metodeja vastaavaan käyttöön.

"Toimiessani teurastamolla tarkastuseläinlääkärinä, käytimme denaturointiin karbolihappoa eli fenolia, syövyttävää desinfiomisainetta ja/tai kreosoottia, jota on käytetty esim. puunsuoja- aineena sekä desinfiointiin. Molemmat aineet ovat hyvin myrkyllisiä. Kreosoottia käytettiin vuosien ajan puisien sähkötolppien käsittelyyn. Sen haittavaikutukset ympäristöön osoittautuvat kuitenkin niin suuriksi että sen käytöstä luovuttiin. Liittovaltion lihantarkastusyksikön säädöksiensä mukaan polttoöljy, kerosiini, fenoli sekä

citronella (sitruunaruohosta valmistettu torjunta- aine) ovat kaikki hyväksytyjä kemikaaleja käytettäväksi denaturointiin. " ~Dr Wendell Belfield, DVM

Kemikaalicoctail ei suinkaan lopu vielä tähän. Säilyvyyden parantamiseksi valmiiseen tuotteeseen lisätään stabilisointiainetta.

Dr Belfield kertoo: "Yleisesti käytetyt säilöntäaineet ovat BHA (butylated hydroxyanisole) ja BHT (butylated hydroxytoluene). Useimmat Euroopan valtioista ovat kieltäneet sekä näiden aineiden käytön että maahantuonnin. Toinen rasvojen stabilisointiin usein käytettävä aine on Ethoxyquin, jonka epäillään aiheuttavan syöpää.

Useimmat eläinlääkärit tunnustavat allergioiden ja myrkytystilojen lisääntyneen merkittävästi nykyajan lemmikeillä. Kuitenkin, kysyttäessä, he syyttävät mahdollisesti syyllisiksi ympäristön saastumista tai stressaavaa kaupunkielämää. Harmillista kyllä, monissa Pohjois- amerikan eläinlääketieteellisissä korkeakouluissa lemmikkien ruokintaa käsitellään vain yleisellä tasolla- useimmiten suurimpien ruoanvalmistajien pitämällä luennoilla. Uuden- Seelannin Eläinlääketieteellisessä pitämällä luennoilla Dr. Tom Lonsdale DVM said "tämä ongelma on eläinlääkäreiden vähiten tunnustama ja tuntema". Eläinlääkärit keräävät laillisuutta ja etuuksia vartijoina eläinten yleisen hyvinvoinnin. Ammatti on epäonnistunut pahasti velvollisuuksissaan. "

Hieman ihmetyttää se, että niin moni eläinlääkäri pysyy tietämättömänä lemmikkiemme jokapäiväisestä myrkkyyannoksesta- joka ei ole lähtöisin ympäristöstä vaan siitä ruoasta, jota niin utterasti ostamme.

Etikettien lukemisen opettelu on hyvä startti niille, jotka haluavat tietää, mitä lemmikilleen syöttävät. Mikä tahansa muona joka luettelee "lihajauho", "luujauho" tai "lihaperäiset sivutuotteet" voivat tosiasiaassa olla lähtöisin hyvinkin epäilyttävistä lähteistä.

Yleisesti käytetty termi "liha" antaa lemmikkirehutehtaille mahdollisuuden käyttää mitä tahansa eläinperäistä tuotetta raaka- aineena sen sijaan, että selvästi ilmoitettaisiin yksittäinen eläin kuten "kananlihaa" tai "naudan sivutuotteita". Se, että eläimen laatu erikseen ilmoitettaisiinkin, ei kuitenkaan vielä tarkoita sitä, että nämä lihan lähteet eivät täyttäisi 4D- sääntöä tarkoittaen eläimiä, jotka on hylätty sopimattomana ihmisravinnoksi.

Syitä hylkäämiseen on useita mutta voi johtua esim. ulko- tai sisäloisista, sairaudesta, syöpäkasvaimista, homeesra, tulehduksesta tai eläinräkkäyksen tuottamasta heikosta yleiskunnosta. Villinä eläessään useimmat koirat luonnollisesti kaihtavat pilaantunutta lihaa jolla ehkä selittyy useimmista kaupallisista muonista sieraimiin tulviva, keinotekoisesti kehitetty huimaava aromi.

Nuo sisällysluettelot, joiden tarkoituksena on antaa meille tietoa siitä mitä lemmikeillemme syötämme, ovat tulosta uskomattomasta määrästä taiteellista lahjakkuutta- lisensoituna hallituksen määräyksillä.

Kuluttaja joka ostaa Murren Herkkumuonaa, joka "sisältää lammasta ja kanaa" voisi aivan oikeutetusti olettaa, että kana ja lammas ovat muonan pääraaka-aineet- niinhän etiketissä selvästi annetaan ymmärtää. Todellisuudessa- sisältää- mainituilta raaka- aineilta vaaditaan vain se, että ne muodostavat 3% muonan

kokonaisraaka- aineista. Jos kyseessä taas olisi Murren Kana-Lammas- Herkkumuona, lammaskan osuudeksi vaadittaisiinkin 95% sisältäen tuotannossa käytetyn veden. Suuri ero pienessä sanamuodossa.

Lampaan ja riisin laajalle levinnyt suosio niin monissa muonissa on saanut koirien dermatologiaan erikoistuneet eläinlääkärit huolestumaan.

Dr. Maxwell, DVM. Toteaa: "Lammas ja riisi olivat alunperin tarkoitettu vaihtoehtoiseksi proteiininlähteeksi mutta jokapäiväisessä käytössä on menetetty tämä korvaava vaihtoehto. Allergisten koirien omistajat joutuvat pian turvautumaan todella eksoottisiin proteiinin ja hiilihydraattien yhdistelmiin, kuten strutsiin ja hirssiin tai ankaan ja perunaan. Kallista ja niin turhaa. Jättäkää lammas ja riisi rauhaan jos lemmikillä ei ole diagnosoitua ruoka- allergiaa." Pitkän linjan kasvattajat kommentoivat nykypäivänä esiintyvien ruoka- allergioiden määrää ihmetellen- näistä ei oltu kuultukaan aikoina, jolloin koirat söivät samaa ruokaa kuin ihmisetkin, kenties höystettynä koirankeksillä silloin tällöin.

Alkuperäisartikkelin kaikki oikeudet by Carol Gravestock-Taylor.

Suomennos tekijän luvalla Mia Kujanpää.

Julkaisu ilman tekijän kirjallista lupaa kielletty.